

PLZEŇ, STATUTÁRNÍ MĚSTO
PRÁVNÍ A LEGISLATIVNÍ ODBOR MAGISTRÁTU MĚSTA
PLZEŇ

306 32 Plzeň, nám. Republiky 1

& 37 803 /; 2306

☎ fax 37 803 / 2302

✉ e-mail pesek@plzen.eu

Váš dopis / ze dne

Naše značka

Vyřizuje

V Plzni dne

MMP/044913/14

JUDr. Pešek

28.2.2014

Věc: Stanovisko k dopisu spol. GOLD HAPPY DAY a.s.

Společnost GOLD HAPPY DAY a.s., HAPPY DAY holding, IČ:25227246 (dále jen „žadatel“), se dopisem ze dne 18.2.2014 obrátila na statutární město Plzeň ve věci změny vyhlášky města Plzně č.5/2013, kterou se mění vyhláška statutárního města Plzně č. 4/2012 o stanovení míst a času, ve kterém mohou být provozovány loterie, sázkové anebo jiné podobné hry (dále jen „vyhláška č.5/2013“) z důvodu možné vady zákona, na jehož základě byla tato vyhláška přijata. Dle názoru žadatele byl zákon č.300/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č.300/2011 Sb.“), na jehož základě byly obce mj. zmocněny regulovat provozování některých druhů loterií na území obce, přijat v rozporu s pravidly Evropské unie, jimiž je Česká republika vázána. Žadatel konkrétně odkazuje na Směrnici č.98/34/ES a v souvislosti s ní přijatý zákon č.22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „zákon č.22/1997Sb.“), na jejichž základě má být každý technický předpis před schválením národními orgány notifikován Evropské komisi k možnému připomínkování z pohledu pravidel Evropské unie pro volný pohyb zboží a služeb. Dle názoru žadatele nebyl tento postup u zákona č.300/2011 Sb. dodržen a z tohoto důvodu, jak mj. konstatoval Evropský soudní dvůr svým rozsudkem zn. C-194/94 ze dne 30.4.1996, nejsou ustanovení tohoto zákona vynutitelná vůči třetím osobám. Žadatel se z výše uvedených důvodů obrací na statutární město Plzeň jakožto autora vyhlášky č.5/2013, schválené na základě citovaného zákona, s návrhem na změnu této vyhlášky z důvodu její neaplikovatelnosti vůči třetím osobám.

Pokud jde o citované právní normy a jejich důsledky do právního řádu České republiky, má žadatel v zásadě pravdu. Tomu ostatně odpovídá i dopis Evropské komise, Generálního ředitelství pro podniky a průmysl, ze dne 20.3.2012, kterým komise dává žadateli za pravdu co do nedostatků legislativního procesu při přijetí zákona č.300/2011 Sb. Komise zároveň sděluje, že do okamžiku nápravy tohoto nedostatku lze proti dopadům zákona č.300/2011Sb. brojit způsobem níže popsaným.

Ze zjištěných skutečností tedy lze shrnout následující:

1. Ve schvalovacím procesu zákona č.300/2011Sb. existují okolnosti, které nasvědčují porušení Směrnice č.98/34/ES a zákona č.22/1997 Sb. K autoritativnímu rozhodnutí, zda zmíněný proces skutečně trpí takovou vadou, která by způsobovala nevynutitelnost konkrétních práv a povinností na základě tohoto zákona či předpisů na jeho základě vydaných, však není oprávněno město Plzeň. Jak sám žadatel uvádí, je zákon přijatý v rozporu s notifikační povinností „platný a účinný, ale nevynutitelný vůči třetím osobám“. V návaznosti na údaje uvedené v ad 2) jsme toho názoru, že dokud nebude soudy ČR jednoznačně konstatována neaplikovatelnost zákona č.300/2011Sb., je změna vyhlášky města Plzně č.5/2013 vzhledem k současnému stavu věcí neadekvátním opatřením.
2. Dále je třeba zdůraznit (jak rovněž připomíná Evropská komise v dopise ze dne 20.3.2012) že dle čl.8 Směrnice č.98/34/ES a uvedeného rozhodnutí Evropského soudního dvora zn. C-194/94 (týkající se nevynutitelnosti povinností uložených na základě norem přijatých v rozporu s notifikačním předpisem), přísluší ochrana práv dotčených osob primárně národním soudům. Judikatura Evropského soudního dvora tedy předpokládá, že do okamžiku, než budou nedostatky legislativního procesu zhojeny, se mohou dotčené osoby obracet na národní soudy a požadovat, aby příslušné normy nebyly vůči nim vzhledem k chybám v legislativním procesu aplikovány.

K tomu je dále potřeba poznamenat, že samotná vyhláška města Plzně č.5/2013 nezpůsobuje automatický zásah do práv a povinností provozovatelů loterijních her. Dle § 32 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, může povolení k provozu sázkových her v kasinech vydat, popř. zrušit, výhradně Ministerstvo financí ČR. Lze tedy konstatovat, že práva žadatele mohou být dotčena teprve poté, kdy ministerstvo na základě vyhlášky města rozhodne o zrušení povolení k provozu kasina žadatele. Žadatel by se tedy se svými pochybami měl obrátit v rámci správního řízení na ministerstvo a jím tvrzené vady zákona č.300/2011Sb. uplatnit u něj. Pokud správní orgán sám tato tvrzení nezohlední a povolení k provozu sázkových her v kasinu zruší, může se žadatel obrátit na příslušný soud s návrhem na zrušení takového rozhodnutí ministerstva z důvodů jím uváděných.

Pokud jde o další postup statutárního města Plzně, odvisí tento od dalšího běhu věci. Dle tvrzení žadatele je již podáno několik žalob napadajících platnost zákona č. 300/2011 Sb. Pokud by v těchto řízeních soudy konstatovaly, že právní názory žadatele prezentované v jeho návrzích městu jsou správné, byla by na místě i změna vyhlášky města č.5/2013 pro její zjevnou neaplikovatelnost. Do takového okamžiku je však na místě respektovat platné zákony České republiky, na jejichž základě není důvodu předmětnou vyhlášku měnit.

S pozdravem

JUDr.Stanislav Pešek
Právní a legislativní odbor MmP